

Arrest

nr. 138 335 van 12 februari 2015
in de zaak RvV X / VIII

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding, thans de staatssecretaris voor Asiel en Migratie en Administratieve Vereenvoudiging.

DE VOORZITTER VAN DE VIIIste KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Congolese (D.R.C.) nationaliteit te zijn, op 19 november 2012 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding van 30 oktober 2012 tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20).

Gezien titel Ibis, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de beschikking tot vaststelling van het rolrecht van 4 december 2012 met referentnummer X.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 12 november 2014 met toepassing van artikel 39/73 van voormelde wet.

Gelet op het verzoek tot horen van 26 november 2014.

Gelet op de beschikking van 17 december 2014, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 22 januari 2015.

Gehoord het verslag van kamervoorzitter M. EKKA.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KIWAKANA, die verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat S. BOUMAHDJ, die loco advocaat E. MATTERNE verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

De gemachtigde van de staatssecretaris voor Asiel en Migratie, Maatschappelijke Integratie en Armoedebestrijding neemt op 30 oktober 2012 de beslissing tot weigering van verblijf van meer dan drie maanden met bevel om het grondgebied te verlaten (bijlage 20). Deze beslissing, die op 8 november 2012 aan verzoeker ter kennis wordt gebracht, betreft de bestreden beslissing.

2. Over de ontvankelijkheid

2.1. De Raad stelt ambtshalve de onontvankelijkheid van het beroep vast, bij gebreke aan het wettelijk vereiste belang.

2.2. Er dient op te worden gewezen dat overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet) aan de partijen bij beschikking van 12 november 2014 de grond werd meegedeeld waarop de kamervoorzitter zich steunt om te oordelen dat het beroep door middel van een louter schriftelijke procedure kan worden verworpen.

2.3. Verzoeker richt op 26 november 2014 een schrijven aan de Raad, waarin hij verzoekt te worden gehoord. Door een verzoek tot horen in te dienen, maakt verzoeker kenbaar het niet eens te zijn met de in de beschikking opgenomen grond (hij wordt overeenkomstig artikel 39/73, §3 van de Vreemdelingenwet immers geacht in te stemmen met deze grond wanneer hij niet vraagt om te worden gehoord). In dit kader dient te worden benadrukt dat het verzoeken om een hoorzitting om alsnog zijn visie kenbaar te maken de enige functie van het verzoek tot horen is (cf. RvS 26 juni 2013, nr. 224.092; Wetsontwerp van 6 december 2010 houdende diverse bepalingen (II), Memorie van toelichting, *Parl.St.* Kamer, 2010-2011, nr. 53 0772/001, 25) en dit verzoek zodoende niet mag worden beschouwd als een bijkomende memorie. Bovendien dient erop te worden gewezen dat het verzoek tot horen er niet toe strekt verzoeker de mogelijkheid te geven onvolkomenheden in het verzoekschrift of – in voorkomend geval – de synthesememorie, hetzij deze waarop in de beschikking overeenkomstig artikel 39/73, §2 van de Vreemdelingenwet precies wordt gewezen, hetzij andere, alsnog recht te zetten. Ook het betoog ter terechtzitting vermag dit niet te doen.

2.4. In het proces-verbaal van terechtzitting van 22 januari 2015 staat het volgende vermeld: *“De voorzitter zet de gronden uiteen van de beschikking die het voorwerp uitmaakt van de vraag om te worden gehoord. De verzoekende partij bevestigt dat zij in het bezit werd gesteld van een F-kaart doch zet uiteen dat zij heeft gevraagd om te worden gehoord, daar zij de verwerende partij wenst te zien veroordeeld tot de kosten van het beroep en dit op grond van de vaststelling dat de elementen die, weliswaar na het indienen van een nieuwe aanvraag, hebben geleid tot de afgifte van de F-kaart dezelfde zijn als deze die voorlagen bij de aanvraag die heeft geleid tot de thans voorliggende beslissing. De verwerende partij sluit zich aan bij de beschikking.”*

2.5. Daargelaten de vraag of verzoekers betoog van aard is om afbreuk te kunnen doen aan de vaststelling in de beschikking dat hij niet over het wettelijk vereiste belang bij het voorliggende beroep beschikt – gelet op de vaststelling dat hij zich ter ondersteuning van zijn belang louter en alleen baseert op zijn overtuiging dat het rolrecht niet te zijnen laste kan komen, wat geen voordeel inhoudt dat verbonden is met het doen verdwijnen van de bestreden handeling uit het rechtsverkeer en derhalve niet kan worden beschouwd als een rechtstreeks belang – wijst de Raad op het volgende. Verzoeker heeft ervoor geopteerd een annulatieberoep in te stellen tegen de in casu bestreden beslissing, doch opteerde er tevens voor de uitkomst van deze beroepsprocedure niet af te wachten en op 3 januari 2014 een nieuwe verblijfsaanvraag te richten aan verweerder. Verzoeker heeft derhalve door zijn eigen handelen – met name het initiëren van een nieuwe verblijfsaanvraag, niettegenstaande er nog geen uitspraak werd geveld in de hangende beroepsprocedure – de grond waarop werd vastgesteld dat hij het wettelijk vereiste belang ontbeert bij huidig beroep, namelijk omdat hij reeds in het bezit werd gesteld van een F-kaart, mogelijk gemaakt. Er kan dan ook niet worden ingezien waarom het rolrecht zou dienen te worden verhaald op verweerder, die er slechts toe gehouden is deze kosten ten laste te nemen in geval van een vernietiging of intrekking van de bestreden beslissing.

Gelet op bovenstaande dient de Raad op te merken dat verzoeker geen elementen aanbrengt die ertoe leiden anders te oordelen dan wat reeds in voornoemde beschikking werd aangegeven, namelijk dat hij geen belang heeft bij de nietigverklaring van de bestreden beslissing, daar hij in het bezit is gesteld van een F-kaart geldig tot 3 januari 2019. De inhoud van de beschikking blijft daardoor overeind.

Het beroep is onontvankelijk.

3. Kosten

Gelet op het voorgaande past het de kosten van het beroep ten laste te leggen van de verzoekende partij.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

Het beroep tot nietigverklaring wordt verworpen.

Artikel 2

De kosten van het beroep, begroot op 175 euro, komen ten laste van de verzoekende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twaalf februari tweeduizend vijftien door:

mevr. M. EKKA,

kamervoorzitter,

dhr. T. LEYSEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

T. LEYSEN

M. EKKA